

О.С. Петраковська, М.Ю. Михальова

Київський національний університет будівництва і архітектури, Україна

ГЕОІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІ ЗА СТВОРЕННЯ НАБОРІВ ГЕОДАНИХ ЩОДО ОБМЕЖЕНЬ

У статті проведений аналіз видів геопросторових даних, які відображають різні аспекти обмежень використання земель. Також розглянуті держателі тематичних геопросторових даних з врахуванням їх галузевої належності. Встановлено, що певний перелік обмежень, обов'язкових для реєстрації, не включений до складу геопросторових даних та встановлені основні набори геоданих, які мають пряме відношення до обмежень.

Ключові слова: обмеження, геопросторові дані, метадані, державний земельний кадастр, містобудівний кадастр.

Постановка проблеми

У сучасному світі, де використання інформаційних технологій та геоінформаційних систем набуває особливої актуальності та стає невід'ємною частиною багатьох галузей, зокрема у сфері землеустрою і кадастру. Геоінформаційні системи (ГІС) забезпечують ефективний збір, обробку, аналіз та візуалізацію просторових даних, що дозволяє приймати обґрунтовані рішення в умовах обмежених ресурсів та швидко змінюваного середовища. Актуальність, достовірність, повнота, цілісність, точність, обґрунтованість та офіційність геопросторових даних є критично важливими для забезпечення ефективного управління земельними ресурсами.

Постійне зростання обсягу інформації, ускладнення сутності даних та нарощування потреб в обміні формує нові вимоги щодо якості її обробки, структурування та зберігання в сучасному світі. Всі ці вимоги задовольняються завдяки використанню геоінформаційних систем. ГІС-технології дозволяють побудувати комплексну, всебічну картину стану земельних ресурсів, інтегруючи різноманітні дані, та створюють основу для прогнозування та планування їх використання на всіх рівнях.

Важливим аспектом у створенні наборів геоданих є відповідальність за їх якість та достовірність. Відповідальні особи, які займаються формуванням та управлінням геоінформаційними ресурсами, повинні дотримуватись стандартів та вимог, що забезпечують надійність даних. Це включає в себе не лише технічні аспекти, але й етичні питання, пов'язані з використанням геоінформації.

Зважаючи на зміни, які відбулися з вступом в

дію з 01.01.2021 року Закону України № 554-IX «Про національну інфраструктуру геопросторових даних» (НІГД), який зорієнтований на забезпечення ефективного прийняття органами державної влади та місцевого самоврядування управлінських рішень, задоволення потреб суспільства в усіх видах географічної інформації, інтегрування у глобальну та європейську інфраструктуру геопросторових даних, застосовується єдиний набір геоданих. Подальше впровадження положень даного Закону забезпечить можливість об'єднати інформацію про різні об'єкти та бази даних на одному ресурсі. В даній статті розглядається набори даних, які містять інформацію щодо обмежень у використанні земель

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Оскільки метою дослідження є визначення геоінформаційних ресурсів та відповідальних за створення наборів геоданих щодо обмежень, в роботі були досліджені державні нормативно-правові акти [1–4].

Актуальність та перспективність дослідження цього наукового напрямку підтверджують численні закордонні та українські наукові публікації [5–12].

Мета статті

Метою цієї роботи є аналіз видів геопросторових даних та їх держателів, що стосуються обмежень щодо використання земель.

Виклад основного матеріалу

З метою визначення видів геопросторових даних, що стосуються обмежень щодо використання земель проведений аналіз складу базових та тематичних геопросторових даних. Законом України [4] визначено перелік базових геопросторових даних:

- системи відліку координат і висот;
- державний кордон України;
- адміністративно-територіальні одиниці, в тому числі їх межі;
- територіальні громади, в тому числі межі їх територій;
- гідрографічні об'єкти та гідротехнічні споруди;
- населені пункти, в тому числі їх вулично-дорожня мережа;
- будівлі та споруди;
- автомобільні дороги;
- залізниці;
- інженерні комунікації;
- аеропорти, морські та річкові порти;
- земний покрив та ґрунти;
- земельні ділянки;
- реєстри вулиць та адреси об'єктів;
- географічні назви;
- цифрова модель рельєфу;
- ортофотоплани.

До тематичних геопросторових даних належать усі види геопросторових даних, що створюються на основі базових геопросторових даних або як самостійні набори даних. Склад геопросторових даних визначається відповідно до Порядку функціонування національної інфраструктури геопросторових даних, що затверджується Кабінетом Міністрів України [1]. В дослідженні детально розглянуті держателі, відповідальні за створення та оновлення наборів геопросторових даних та метаданих.

Перелік наборів (видів) геопросторових даних, які є елементами національної інфраструктури геопросторових даних та ті, які повинні бути оприлюднені на національному геопорталі, включає 34 категорії [1]. Механізми оновлення, оброблення, зберігання, оприлюднення, візуалізації, постачання та використання геопросторових даних та метаданих, постачання та використання геопросторових даних національної інфраструктури геопросторових даних визначені і деталізовані законодавчо [1]. В роботі проведено дослідження даних щодо обмежень у використанні земель, у розрізі складових тематичних геопросторових даних, та відповідальних за їх збереження та представлення, результати якого наведені у таблиці 1. Виконаний висвітлює наступне.

Серед визначених наборів геопросторових даних у складі законодавчо визначених геопросторових даних [1], такими які мають пряме відношення до обмежень використання земель є наступні назви набору геопросторових даних: *«природоохоронні території та об'єкти»*(9), *«типи землекористування»*(17). *«територіальні зони, зони регулювання, обмеження у використанні земель та*

облікові одиниці»(24), *«об'єкти всесвітньої спадщини, їх території та буферні зони, об'єкти культурної спадщини»* (34). До природоохоронних територій та об'єктів віднесені території та об'єкти природно-заповідного фонду, їх функціональні та охоронні зони, території, зарезервовані з метою подальшого заповідання, території та об'єкти екомережі, території Смарагдової мережі, водно-болотні угіддя міжнародного значення, біосферні резервати програми ЮНЕСКО “Людина і біосфера”, об'єкти всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. Типи землекористування відображають функціональні зони, категорії земель за цільовим призначенням, види цільового призначення земель та земельних ділянок. Територіальні зони, зони регулювання, обмеження у використанні земель та облікові одиниці включають частини території України, щодо яких здійснюється особливе регулювання та/або звітування на міжнародному, загальноєвропейському, національному, регіональному та місцевому рівні; об'єкти поводження з відходами; обмеження у використанні земель (охоронні зони, зони санітарної охорони, санітарно-захисні зони, зони особливого використання земель, водоохоронні зони, прибережні захисні смуги, пляжні зони, смуги відведення, зони особливого режиму забудови, зони радіоактивного забруднення, зони надзвичайних екологічних ситуацій, спеціальні сировинні зони для виробництва сільськогосподарської продукції). До об'єктів всесвітньої спадщини, їх територій та буферних зон, об'єктів культурної спадщини» віднесені також території та зони охорони пам'яток культурної спадщини, історичні ареали населених місць, історико-культурні заповідники, історико-культурні заповідні території, охоронювані археологічні території.

З метою виявлення відповідності вимог НІГД та існуючих правил реєстрації обмежень в ДЗК, наведені в табл.1 геопросторові дані були співставлені з переліком обмежень щодо використання земель, визначених додатком 6 до Порядку ведення державного земельного кадастру. Таке співставлення є обґрунтованим і вагомим, оскільки обмеження у використанні земель є об'єктом ДЗК - єдиної державної геоінформаційної системи відомостей про землі.

При детальному розгляді очевидно, що певний перелік обмежень, не включений до складу геопросторових даних, а саме: 03.02 санітарна відстань від об'єкта; 06.05 Авіаційне, радіолокаційне обмеження; 07 Земельні сервітути; 08 Право користування чужою земельною ділянкою для забудови (суперфіцій); 09 Право користування чужою земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис); 11

Території, до складу яких входять земельні ділянки, необхідні для розміщення об'єктів, щодо яких відповідно до закону може здійснюватися примусове відчуження земельних ділянок з мотивів суспільної необхідності; 12 Заборона на зміну

цільового призначення земельної ділянки, ландшафту; 13 Заборона на провадження окремих видів діяльності; 14 Обов'язок щодо утримання та збереження пожезахисних лісових смуг.

Таблиця 1

Аналіз геоінформаційних ресурсів за створення та оновлення геопросторових даних

Геоінформаційні ресурси та інші інформаційні ресурси (матеріали)								Набори тематичних (види) геопросторових даних	Відповідальні за створення та оновлення наборів геопросторових даних та метаданих										
Державний кадастр сховищ радіоактивних відходів	результати моніторингу містобудівної документації	Містобудівна документація	Державний реєстр нерухомих пам'яток України	містобудівний кадастр	Державний кадастр територій та об'єктів природно-	Державний водний кадастр	ДЗК		Держгеокадастр	Мінрегіон	Міндовкілля	МОН	МКП	Держлісагентство	Держводагенство	Національна академія наук/аграрних наук	Органи виконавчої влади	Органи місцевого самоврядування	установи та організації
					✓			Природоохоронні території та об'єкти.			✓	✓		✓		✓	✓		✓
							✓	Типи землекористування.	✓										
✓	✓	✓		✓		✓	✓	Територіальні зони, зони регулювання, обмеження у використанні земель та облікові одиниці.	✓	✓	✓				✓			✓	
			✓	✓			✓	Об'єкти всесвітньої спадщини, їх території та буферні зони, об'єкти культурної спадщини.	✓	✓			✓				✓		

Цікавим є факт, що в додатку 6 [2] як об'єкт реєстрації визначені окремо «території та об'єкти природно-заповідного фонду» (код 10) та «території та об'єкти культурної спадщини» (код 16). Навколо таких об'єктів законодавством передбачено встановлення охоронних зон, які теоретично

належать до набору геопросторових даних «територіальні зони...».

Проте, авторами виявлено, що по відношенню до цих об'єктів Порядком [2] визначено два окремих набори геопросторових даних:

1. Природоохоронні території та об'єкти.

2. *Об'єкти всесвітньої спадщини, їх території та буферні зони, об'єкти культурної спадщини.*

До першого набору даних включені як самі території та об'єкти природно-заповідного фонду, так і їх функціональні та охоронні зони як зазначено вище.

До другого набору даних включені як самі об'єкти всесвітньої спадщини, їх території та буферні зони.

Таким чином, інформація про одні й ті ж обмеження, що встановлюються навколо об'єктів природно-заповідного фонду та об'єктів культурної спадщини включені одночасно до двох наборів геоданих.

Окремо варто розглянути набір геоданих щодо типів землекористування. По-перше, важливо зазначити що поняття «тип землекористування» не визначений в земельному законодавстві. В Державний земельний кадастр повинна бути внесена інформація не тільки щодо обмеження, а й щодо режимоутворюючого об'єкта і далеко не у всіх випадках обмеження спричинене діяльністю такого об'єкта. Кожний тип режимоутворюючих об'єктів має свій набір характеристик та правовий статус та вид використання земельних ділянок, на якій він розташований, який визначається згідно із земельним законодавством України в межах кожної із їх категорій та визначеного цільового призначення.

Органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування та інші держателі даних повинні забезпечувати створення, використання, оновлення, оприлюднення тематичних геопросторових даних для відповідної галузі, сфери чи території, а також їх актуальність, достовірність, обґрунтованість, повноту, точність, відкритість, інтероперабельність. Однак, станом на сьогодні у держателів даних поки ще немає повної інформації про обмеження у використанні земель відповідно вимогам до геопросторових даних. З метою детального аналізу змісту і охоплення інформації, визначимо види геопросторових даних, що стосуються обмежень щодо використання земель у розрізі кожного держателя відповідно до таблиці 1. Для зазначених тематичних геопросторових даних, основними геоінформаційними ресурсами для їх створення та оновлення є:

- державний земельний кадастр;
- державний водний кадастр;
- містобудівний кадастр;
- державний кадастр територій та об'єктів природно-заповідного фонду;
- державний реєстр нерухомих пам'яток;
- державний кадастр сховищ радіоактивних відходів;
- містобудівна документація різних рівнів;

- результати моніторингу стану розроблення містобудівної документації.

Відповідальними за створення та оновлення наборів геопросторових даних та метаданих щодо обмежень у використанні земель є Державна служба України з питань геодезії, картографії та кадастру (Держгеокадастр); Міністерство розвитку громад та територій України (Мінрегіон); Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України (Міндовкілля); Міністерство освіти і науки (МОН); Міністерство культури та стратегічних комунікацій України; Державне агентство лісових ресурсів України (Держлісагентство); Держводагенство; Національна академія наук/аграрних наук; органи виконавчої влади; органи місцевого самоврядування, а також установи та організації.

Держгеокадастр України та його територіальні підрозділи відповідальні за створення, формування та ведення Державного фонду документації із землеустрою. Окрім різних видів документації, Держгеокадастр володіє інформацією про земельні ділянки та обмеження щодо використання земель, зареєстровані у Державному земельному кадастрі, отримані з використанням електронних сервісів ДЗК; щодо кількості земель, використання яких обмежується відповідно до законодавства та вимагає спеціального режиму використання.

Мінрегіон є розпорядником інформації, що міститься в містобудівному кадастрі, зокрема і містобудівної документації.

Міндовкілля є відповідальним за ведення державного кадастру територій та об'єктів природно-заповідного фонду та забезпечує відповідно до компетенції відображення в Інтернеті геопросторових даних та метаданих, а також безперешкодний доступ користувачів до Державного кадастру територій та об'єктів природно-заповідного фонду.

МОН здійснює управління щодо об'єктів природно-заповідного фонду, які є у складі наукових установ та ЗВО, що належать до сфери управління МОН.

Міністерство культури та стратегічних комунікацій України забезпечує ведення Державного реєстру нерухомих пам'яток України, здійснює координацію та контроль за паспортизацією нерухомих об'єктів культурної спадщини. Також в його компетенції забезпечення переведення в електронну (цифрову) форму матеріалів затвердженої науково-проектної документації у сфері охорони культурної спадщини та внесення відомостей про обмеження у використанні земель, визначені такою документацією, до Державного земельного кадастру.

Держлісагентство у частині інформації про обмеження, здійснюють державне управління територіями та об'єктами природно-заповідного фонду в лісах підприємств, установ і організацій, що належать до сфери його управління.

Держводагенство відповідно до покладених на нього завдань здійснює управління об'єктами державної власності, які належать до сфери його управління, а також веде державний водний кадастр за розділами "Поверхневі водні об'єкти" та "Водокористування"

Органи виконавчої влади (районні та обласні державні адміністрації) мають окремі підрозділи з питань охорони навколишнього природного середовища, охорони здоров'я, містобудування та архітектури, культури і туризму тощо, тому авторами систематизовано узагальнений перелік інформації:

1. Характеристика існуючих джерел водопостачання та наявність зон санітарної охорони, їхні розміри (графічні матеріали).

2. Дані про об'єкти природно-заповідного фонду.

3. Інформація про розташування, межі та характеристику курортних територій та унікальні природні лікувальні ресурси.

4. Інформація про розміри та охоронні зони об'єктів культурної спадщини.

5. Інформація щодо промислових, сільськогосподарських, інженерних об'єктів та об'єктів транспорту тощо, що є джерелами забруднення навколишнього середовища із зазначенням їх назви, місця розташування, виду діяльності, класу шкідливості і/або розміру їх зон обмежень тощо.

Органи місцевого самоврядування є розпорядниками інформації щодо території відповідно до своїх повноважень в межах територіальних громад, наприклад:

1. Характеристика промислових підприємств.
2. Характеристика системи водопостачання/ водовідведення
3. Характеристика системи теплопостачання
4. Характеристика системи електропостачання тощо.

В результаті аналізу держателів, відповідальних за створення та оновлення наборів геопросторових даних та метаданих для зазначених вище тематичних даних щодо обмежень встановлено, що основними є Державна служба України з питань геодезії, картографії та кадастру та Міністерство розвитку громад та територій України.

Висновки

Впровадження НІГД в Україні відбувалися у відповідь на зміни в економічних умовах,

суспільних потребах в усіх видах географічної інформації, технологічних можливостях та інтеграції у глобальну та європейську інфраструктури геопросторових даних. В результаті аналізу держателів, відповідальних за створення та оновлення наборів геопросторових даних та метаданих для зазначених вище тематичних даних щодо обмежень встановлено, що основними є Державна служба України з питань геодезії, картографії та кадастру та Міністерство розвитку громад та територій України. Серед законодавчо визначених геопросторових даних, такими які мають пряме відношення до обмежень використання земель є наступні назви набору геопросторових даних: «природоохоронні території та об'єкти»(9), «типи землекористування»(17), «територіальні зони, зони регулювання, обмеження у використанні земель та облікові одиниці»(24), «об'єкти всесвітньої спадщини, їх території та буферні зони, об'єкти культурної спадщини» (34). Основними геоінформаційними ресурсами для їх створення є державний земельний кадастр та містобудівний кадастр.

Література

1. Про затвердження Порядку функціонування національної інфраструктури геопросторових даних: Постанова Кабінету Міністрів України від 26 трав. 2021 р. No 532. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/532-2021-n#Text>.
2. Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру. Постанова Кабінету Міністрів № 1051 (2012). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1051-2012>
3. Про національну інфраструктуру геопросторових даних. Закон України 554-IX в редакції 31.12.2023 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/554-20#Text>
4. Про природно-заповідний фонд України. Закон України № 2456-XII, 16.06.1992 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-12#Text>
5. Hwang S. Conceptual framework for using GIS in building community capital towards sustainability. In: Geographic Information Systems (GIS): Techniques, Applications and Technologies. Editor: D. Nielson. – Nova Science Publishers, Inc, 2014, pp.37 – 66.
6. OGC (2004). Open Geospatial Consortium. Geospatial Portal Reference Architecture, 23p. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://portal.opengeospatial.org/files/?artifact_id=6669
7. Rajabifard, A., Binns, A., Masser, I., Williamson, I. The role of sub-national government and the private sector in future spatial data infrastructures. Int. J. Geogr. Inf. Sci. 20, 2006, pp. 727–741. GSDI Association. (2004). Global Spatial Data Infrastructure: The SDI Cookbook, Ver. 2.0. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://gsdiassociation.org/images/publications/cookbooks/SDI_Cookbook_GSDI_2004_ver2.pdf.
8. The New European Interoperability Framework [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://ec.europa.eu/isa2/eif_en

9. UN. (2011). *Global Geospatial Information Management*. New York: United Nations. E/2011/89
10. Карпінський Ю.О. Основи створення інтероперабельних геопросторових даних. / Ю.О. Карпінський та ін. – Київ: КНУБА, 2023. – 302 с. Режим доступу: https://land.gov.ua/wp-content/uploads/2023/05/maket_r1-5_25_05_2023.pdf.
11. Лященко, А., Карпінський, Ю., Гаврилюк, Є., & Черін, А. (2021). Методи та засоби забезпечення інтероперабельності компонентів національної інфраструктури геопросторових даних. Містобудування та територіальне планування, (77), 309–319. <https://doi.org/10.32347/2076-815x.2021.77.309-319>
12. Петраковська, О., & Михальова, М. (2023). Підходи до класифікації і реєстрації обмежень у використанні земель. Просторовий розвиток, (6), 329–337. <https://doi.org/10.32347/2786-7269.2023.6.329-337>

References

1. On Approval of the Procedure for the Functioning of the National Geospatial Data Infrastructure; Decree of the Cabinet of Ministers No 532, 26.05.2021 – [Electronic resource]. – Access mode: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/532-2021-п#Text>.
2. On Approval of the Procedure for Maintaining the State Land Cadastre. Decree of the Cabinet of Ministers No. 1051, 17.10.2012 [Electronic resource]. – Access mode: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1051-2012>
3. About the national geospatial data infrastructure. Law of Ukraine No. 554-IX, 31.12.2023 [Electronic resource]. – Access mode: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/554-20#Text>
4. About the Nature Reserve Fund of Ukraine. Law of Ukraine No. 2456-XII, 16.06.1992 [Electronic resource]. – Access mode: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-12#Text>
5. Hwang S. Conceptual framework for using GIS in building community capital towards sustainability. In: *Geographic Information Systems (GIS): Techniques, Applications and Technologies*. Editor: D. Nielson. – Nova Science Publishers, Inc, 2014, pp.37 – 66.
6. OGC (2004). *Open Geospatial Consortium. Geospatial Portal Reference Architecture*, 23p. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://portal.opengeospatial.org/files/?artifact_id=6669
7. Rajabifard, A., Binns, A., Masser, I., Williamson, I. The role of sub-national government and the private sector in

- future spatial data infrastructures. *Int. J. Geogr. Inf. Sci.* 20, 2006, pp. 727–741. GSDI Association. (2004). *Global Spatial Data Infrastructure: The SDI Cookbook*, Ver. 2.0. [Electronic resource]. – Access mode: http://gsdiassociation.org/images/publications/cookbooks/SDI_Cookbook_GSDI_2004_ver2.pdf.
8. The New European Interoperability Framework [Electronic resource]. – Access mode: https://ec.europa.eu/isa2/eif_en
9. UN. (2011). *Global Geospatial Information Management*. New York: United Nations. E/2011/89
10. Карпінський Ю.О. Основи створення інтероперабельних геопросторових даних. / Ю.О. Карпінський та ін. – Київ: КНУБА, 2023. – 302 с. Режим доступу: https://land.gov.ua/wp-content/uploads/2023/05/maket_r1-5_25_05_2023.pdf.
11. Lyashchenko, A., Karpinsky, Y., Gavrilyuk, E., & Cherin, A. (2021). Methods and means of ensuring interoperability of components of the national geospatial data infrastructure. *Urban planning and territorial planning*, (77), 309–319. <https://doi.org/10.32347/2076-815x.2021.77.309-319>
12. Petrakovska, O., & Mykhalova, M. (2023). Approaches to classification and registration of land use limitations. *Spatial development*, (6), 329–337. <https://doi.org/10.32347/2786-7269.2023.6.329-337>

Рецензент: д-р техн. наук, проф. А.О. Анненков, Київський національний університет будівництва і архітектури, Україна.

Автор: ПЕТРАКОВСЬКА Ольга Сергіївна
доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри землеустрою і кадастру
Київський національний університет будівництва і архітектури
E-mail – petrakovska.os@knuba.edu.ua
ID ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9437-9730>

Автор: МИХАЛЬОВА Марія Юріївна
кандидат технічних наук, доцент, професор кафедри землеустрою і кадастру
Київський національний університет будівництва і архітектури
E-mail – mykhalova.myu@knuba.edu.ua
ID ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2242-5507>

GEOINFORMATION RESOURCES AND THOSE RESPONSIBLE FOR CREATING GEODATA SETS ON RESTRICTIONS

O. Petrakovska, M. Mykhalova

Kyiv National University of Construction and Architecture, Ukraine

In today's world, where the use of information technology and geographic information systems is gaining particular relevance and becoming an integral part of many industries, including land management and cadastre. The implementation of the national geospatial data infrastructure in Ukraine was a response to changes in economic conditions, societal needs for all types of geographic information, technological capabilities and integration into global and European geospatial data infrastructures. The relevance, reliability, completeness, integrity, accuracy, validity and officialness of geospatial data are critical to ensuring effective land management. An important aspect of creating geodata sets is responsibility for their quality and reliability. Responsible persons involved in the creation and management of geographic information resources must comply with standards and requirements that ensure data reliability. The article analyzes the types of geospatial data that reflect various aspects of land use restrictions according to the legally defined composition of geospatial data. The article also considers holders of thematic geospatial data responsible for creating and updating geospatial data sets and metadata, taking into account their industry affiliation. The analysis of the holders responsible for creating and

updating geospatial datasets and metadata for the above thematic data on restrictions revealed that the main ones are the State Service of Ukraine for Geodesy, Cartography and Cadastre and the Ministry of Communities and Territories Development of Ukraine. According to the results of the research, it was found that a certain list of restrictions mandatory for registration in the State Land Cadastre is not included in geospatial data and the main geodata sets directly related to land use restrictions names: “nature protection areas and objects” (9), ‘types of land use’ (17), ‘territorial zones, zones of regulation, restrictions on land use and accounting units’ (24), ‘world heritage sites, their territories and buffer zones, cultural heritage sites’ (34). The main geoinformation resources for their creation are the state land cadastre and urban planning cadastre.

Keywords: restrictions, geospatial data, metadata, state land cadastre, urban planning cadastre.